

WYPLYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

19 NIEDZIELA ZWYKŁA

10 sierpnia

156'14

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: 1 Krl 19,9a.11-13; * Ps 85 * Czytanie II: Rz 9,1-5

Ewangelia: Mt 33

Gdy tłum został nasycony, zaraz Jezus przynaglił uczniów, żeby wsiedli do łodzi i wyprzedzili Go na drugi brzeg, zanim odprawi tłumy. Gdy to uczynił, wyszedł sam jeden na górę, aby się modlić. Wieczór zapadł, a On sam tam przebywał. Łódź zaś była już sporo stadiów oddalona od brzegu, miotana falami, bo wiatr był przeciwny. Lecz o czwartej straży nocnej przyszedł do nich, krocząc po jeziorze. Uczniowie, zobaczywszy Go kroczącego po jeziorze, złękli się myśląc, że to zjawia, i ze

strachu krzyknęli. Jezus zaraz przemówił do nich: Odwagi! Ja jestem, nie bójcie się! Na to odezwał się Piotr: Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie! A On rzekł: Przyjdź! Piotr wyszedł z łodzi, i krocząc po wodzie, przyszedł do Jezusa. Lecz na widok silnego wiatru uląkł się i gdy zaczął tonąć, krzyknął: Panie, ratuj mnie! Jezus natychmiast wyciągnął rękę i chwycił go, mówiąc: Czemu zwątpiłeś, małej wiary? Gdy wsiedli do łodzi, wiatr się uciszył. Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: Prawdziwie jesteś Synem Bożym. ***Oto słowo Pańskie.***

C U D W I A R Y

W Ewangeliiach zapisano wiele różnorodnych cudów, które uczynił Pan Jezus. Każdy cud – począwszy od tego pierwszego w Kanie Galilejskiej – jest objawieniem Boskiej godności Jezusa i zapowiedzią największego cudu jakim będzie zmartwychwstanie Zbawiciela.

Dzisiejsza Ewangelia mówi o dziwnym wydarzeniu, które miało miejsce na jeziorze, gdy łódź z apostołami miotana była przeciwnymi falami. Jezus, który pozostał na brzegu, aby się modlić, dołączył do swych uczniów, krocząc

po wzburzonych wodach. Apostołowie byli przerażeni myśląc, że widzą jakąś zjawę. Dopiero słowo Pana: „Odwagi. Ja jestem, nie bójcie się” – daje pewność uczniom, że to ich Mistrz i nauczyciel.

Pierwsza część cudu dotyczy Jezusa, który przekracza prawa natury i wbrew zasadom fizyki wędruje po śmiertelnych wodach jeziora. Gdy przerażeni uczniowie poznają, że to nie zjawę lecz Jezusa, wówczas Piotr zapragnął jeszcze jednego potwierdzenia: „Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do Ciebie po wodzie”. W tym momencie rozpoczyna się druga część cudu. Pan Jezus zaprasza Piotra do przechadzki po wzburzonych falach. Dopóki Piotr z ufnością wpatrywał się w Pana, siedł bezpiecznie nad śmiertelną głębią. Kiedy jednak zwrócił uwagę na szalejący żywioł, przestraszył się i zaczął tonąć.

Te wydarzenia znajdują swoje duchowe wypełnienie w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa. To właśnie od pojmania Jezusa w Ogrójcu śmiertelny żywioł nienawiści niszczy pokój i ufność w sercach apostołów. Piotr, widząc szalejącą nawałnicę jest tak przerażony, że zapiera się swojego Mistrza i zaczyna tonąć w otchłani zwątpienia i rozpacz. Wówczas Pan spojrzał na niego i być może Piotr przypomniał sobie tę noc na wzburzonym jeziorze, gdy siedł bez żadnych zabezpieczeń, wpatrzony z ufnością w Jezusa. Być może przypomniał sobie moment przerażenia, gdy zobaczył wielką falę i usłyszał wyrzut Zbawiciela: „Czemu zwątpiłeś, małej wiary?”. Teraz Pan spojrzał na niego. To było to samo spojrzenie – pełne miłości i smutku.

Cud opisany w dzisiejszej Ewangelii jest wielką zapowiedzią zmartwychwstania. Chrystus przejdzie nad otchłanią śmierci. Zwycięży grzech, piekło i szatana i powie do wystraszonego Piotra: „Odwagi. To Ja jestem. Nie bój się. Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Byłem umarły a jestem żyjący”. Gdyby Chrystus nie zmartwychwstał Piotr pogrzyłby się w otchłani rozpacz. A teraz Pan wyciągnął znowu do niego swoją prawicę, by go uratować przed śmiercią wieczną. Po zmartwychwstaniu Zbawiciel nie czyni Piotrowi wyrzutów, nie oskarża go i nie potępia. Stawia mu trzykrotnie to samo pytanie: „Szymonie, syna Jana, czy ty Mnie miłujesz?”. A Piotr z ufnością i pokorą dziecka trzykrotnie odpowiedział: „Panie, Ty wiesz, że Cię miłuję”.

„Wierzyć – to powierzyć siebie z ufnością Bogu” – mówił św. Jan Paweł II. Pośród różnych doświadczeń i przeciwności jesteśmy wezwani, by słuchać Pana, wpatrywać się z ufnością w Jego miłujące Oblicze i iść drogą, którą nas prowadzi. x. *Proboszcz*

UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWZIĘCIA NMP

Bazylika Jasnogórska przeżywa co roku 15 sierpnia święto patronalne – odpust Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Kierujemy nasze oczy ku Jasnej Górze zwycięstwa, bo jest to szczególny dzień radości Kościoła pielgrzymującego do wiecznej Ojczyzny zbawionych. Kościół jest oddany w ręce Maryi z woli samego Chrystusa, który z wysokości Krzyża powiedział do apostoła Jana i każdego z nas: „Oto Matka twoja”.

W wigilię Wniebowzięcia obchodzimy w liturgii rocznicę męczeńskiej śmierci wielkiego rycerza Niepokalanej – św. Maksymiliana, który oddał życie za współwięźnia – Franciszka Gajownicza – idąc za niego dobrowolnie na śmierć głodową. Jednocześnie – jako kapłan – poszedł do bunkra śmierci, by przygotować skazańców na ostateczne spotkanie z Bogiem. Świadkowie mówią, że w tamtych sierpniowych dniach roku 1941 w małego okienka celi śmierci dało się słyszeć głośną modlitwę i śpiewy religijne. Wiemy, że śmierć głodowa jest straszna i wyzwala w człowieku najniższe instynkty. Podczas wielkiego głodu na Ukrainie w latach trzydziestych ubiegłego wieku działy się przerażające sceny zezwierzęcenia. Oprawcy skazując więźniów na śmierć głodową chcieli dodatkowo wyzwolić w nich wzajemną agresję, by do końca upodlić człowieka i odebrać mu jego godność. Posługa rycerza Niepokalanej w bunkrze głodowym była walką o dusze ludzkie, o godność dzieci Bożych.

W wielkiej modlitwie uwielbienia, którą wyśpiewała Maryja w domu Elżbiety i Zachariasza ukazuje nam się obraz Boga, dla którego nie ma rzeczy niemożliwych: ostatni będą pierwszymi, pyszni władcy zostaną strąceni ze swych tronów, bogaci staną się nędzarzami a głodni zostaną nasyceni. Ta konstrukcja przypomina świat błogosławieństw z Kazania na Górze, gdzie w ostatecznej perspektywie ubodzy, cisi, płaczący, prześladowani dostępują chwały nieba.

Tysiące pielgrzymów - w trudzie pątniczej drogi – zmierzają w tych dniach do Pani Jasnogórskiej na uroczystość, która jest dla nas wielkim umocnieniem nadziei chrześcijańskiej. Znakiem tej nadziei jest dla nas Maryja Wniebowzięta. Dwa tysiące lat temu Elżbieta wyraziła zachwyt i zdziwienie: „A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie?” Od ponad tysiąca lat Maryja towarzyszy nam w drodze wiary a szczególnym znakiem Jej obecności jest ikona Jasnogórska. „Tu zawsze byliśmy wolni” – mówił św. Jan Paweł II. Maryja uczy nas wolności dzieci Bożych. Gdy mamy serca wypełnione łaską, gdy jesteśmy wolni od zła i nienawiści idziemy pewną drogą do nieba. Rozumiał to św. Maksymilian, że można być wolnym w obozie koncentracyjnym, w bunkrze głodowym, gdy serce wypełnia miłość do Boga i Najświętszej Maryi Panny. Rozumiał to sługa Boży ks. Kard. Stefan Wyszyński, gdy w więzieniu

pisał śluby Jasnogórskie, które pragniemy już wkrótce odnowić. Wszyscy jesteśmy w drodze do domu Ojca. Towarzyszy nam i wspiera nas Matka Zbawiciela, która z Jego woli stała się naszą Matką i Orędowniczką. Już w najbliższy poniedziałek – 18 sierpnia – będziemy mogli powtórzyć za św. Elżbietą: „Matka mojego Pana przychodzi do mnie”, gdy w znaku Jasnogórskiej ikony przybędzie do nas Matka Zbawiciela. Znajdźmy czas dla Tej, która jest nam dana ku obronie.

SERDECZNE PODZIĘKOWANIA

dla wszystkich parafian,

którzy swoją pracą, gościnnością i ofiarami wspierali pielgrzymów jasnogórskich.

Szczególne podziękowania

dla Państwa Michalczyków i Bednarów,

Marty Banach, Straży Pożarnej z Gościeńcyc
oraz dla siedmiu Pań z Prażmowa,

które chciały pozostać anonimowe. **Bóg zapłać!**

Z O G Ł O S Z E Ń

- W środę Różaniec Fatimski po Mszy wieczornej. Odmówimy naszą modlitwę w jedności z pątnikami jasnogórskimi. Serdecznie zapraszam na procesję różańcową.
- W czwartek wspominamy w liturgii św. **Maksymiliana, męczennika Oświęcimia**.
- W piątek uroczystość Wniebowzięcia NMP. Porządek Mszy św. jak w każdą niedzielę. Na każdej Mszy poświęcenie ziół i kwiatów. O godz. 17¹⁵ – Różaniec.
- W sobotę rozpoczynamy rekolekcje przed nawiedzeniem Obrazu NMP.
- Parafia Narodzenia NMP w Pieczyskach zaprasza na Mszę Świętą odpustową 15 sierpnia o godz. 12⁰⁰. Eucharystii będzie przewodniczył i wygłosi homilię Ks. Piotr Pawlukiewicz.
- Dziękuję **mieszkańcom Mirowic** za posprzątanie i przygotowanie kościoła na dzisiejszą niedzielę oraz za ofiarę złożoną na kwiaty.
- Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł do Pana: **Ś.P. Witold Szymaniak** (1.52) z Prażmowa. Pogrzeb odbył się w środę. **Wieczny odpoczynek**.

UWAGA! Do wydrukowanego Planu Nawiedzenia wkradły się nieścisłości, za które przepraszamy i prosimy o naniesienie poprawek. Na pierwszej stronie wydrukowano datę nawiedzenia 19-20 a powinno być: **18-19 sierpnia**. W poniedziałek (18.09) po Nieszporach Maryjnych o godz. 20⁰⁰ **godz. 21⁰⁰** – **Apel Jasnogórski**. W czuwaniu wiosek o godz. 7⁰⁰ należy dopisać **Błonie i Dobrzenicę**.